6 Δεκεμβρίου 2012

Ο Γιώργος Σεφέρης και ο Ελληνισμός

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Μερλιέ Οκτάβ

Με επευφημίες και τραγούδια συνοδεύει στον τάφο η Ελλάδα τις μεγάλες φωνές που σωπαίνουν για πάντα. Τι ωραία φιλοφροσύνη για τον πανηγυρισμό, ύστερ απὸ την επικήδεια τελετή. Της εισόδου του Λόγου στο βασίλειο της δόξας!

Όταν, το 1952, πέθανε ο μεγάλος Βεάκης, η σορός του πέρασε, μόλις τέλειωσε η νεκρώσιμη ακολουθία, μέσα από να πλήθος που χειροκροτούσε για τελευταία φορά, όπως στο τέλος μιας από τις συγκλονιστικές παραστάσεις του, τον τραγικό ηθοποιό που δεν θα τον ξανάκουγε πια.

Όταν το 1943, στην κατοχή, πέθανε ο βάρδος του ελληνισμού Κωστής Παλαμάς, ο λαός της Αθήνας, με επικεφαλής τον Άγγελο Σικελιανό, τον συνόδεψε ως τον τάφο του κι άφησε να αντιλαλήσει πάνω από το λείψανό του, τη στιγμή της ταφής του, ο εθνικός ύμνος· και τραγουδήθηκε τόσο δυνατά απ αυτὸ το ποτάμι των φωνών, που ακούστηκε ως τους πρόποδες της Ακρόπολης.

Στο Γιώργο Σεφέρη επιφυλάχτηκε μία άλλη τιμή. (περισσότερα...)